

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 20/08-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. januára 2008 predbežne prerokoval sťažnosť A. H., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody, ktorou namieta porušenie svojich práv podľa čl. 6, 7, čl. 8 ods. 1 a 2, čl. 13 a 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky v súvislosti s rozhodovaním o jeho žiadosti o finančné odškodnenie z 19. decembra 2006, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť A. H. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 31. decembra 2007 doručená sťažnosť A. H., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich práv podľa čl. 6, 7, čl. 8 ods. 1 a 2, čl. 13 a 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej aj „ministerstvo

spravodlivosti“⁴) v súvislosti s rozhodovaním o jeho žiadosti o finančné odškodnenie z 19. decembra 2006.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uvádza:

„Bol som v roku 1998 podmiennečne prepustený z I. NVS. Ale súd mi premenil podmienku. Nastúpil som ju 2. 5. 2006 v II. NVS. Ale zo zákona som mal byť v I. NVS a nie v II. NVS. Ja som ihneď písal na Okr. Súd Bratislava 1 a to ešte 29. 5. 06 Pánovi JUDr. M. Lenže on mi vôbec neodpovedal, Tak som si následne zistiť kto vydal nástup trestu. Potom som napísal Pánovi súdnemu tajomníkovi R. V. a on vôbec nereagoval ani na jeden list zo 7 listov ktoré som adresoval na O. S. Bratislava 1. Zároveň som písal aj na MS-SR; GP-SR; ale náprava nastala až po 7 mesiacov a to v decembri 2006, na čo som bol prevezený do I. NVS, a to všetko im trvalo 7 mesiacov zistiť kde mám vykonať trest. Mne osobne to trvalo 14 dní, všetky podklady som zaslal v Máji 2006. na OS Bratislava 1. Ale oni na to kašľaly. Tak som vykonal 7 mesiacov niekde inde ako som mal byť.

Preto som sa rozhodol požiadať MS-SR o finančné odškodnenie, ktoré som aj podal ešte 19. 12. 2006 (VIĎ príloha č. 1) kde som písal všetko ako bolo no ďalej som čakal a urgoval MS-SR, tak som zaslal viac listov na MS-SR, ale celý rok sa mi nikto neozval. Následne som sa rozhodol adresovať žalobu na KS-Bratislava, list Premierovi a oni to obydvoja odstúpili na MS-SR, a následne mi zaslali ďalší list teda 2 list za rok (VIĎ príloha č. 2) Tak preto som sa rozhodol tak ako konam.“

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ namieta porušenie označených práv podľa dohovoru postupom ministerstva spravodlivosti v súvislosti s rozhodovaním o jeho žiadosti o finančné odškodnenie z 19. decembra 2006 a v nadväznosti na to žiada, aby ústavný súd „vyslovil ústavný nález:

Navrhovateľovi sa priznáva porušenie jeho ústavných práv a slobôd uvedených v záhlaví.

Navrhovateľovi sa priznáva finančné odškodnenie vo výške 250 000,- Sk, slovom: dvestopäťdesiatisíc Sk, (podľa žiadosti navrhovateľa), ktoré do 30 dní od doručenia účastník konania doručí navrhovateľovi“.

II.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ namieta porušenie označených práv podľa dohovoru postupom ministerstva spravodlivosti v súvislosti s rozhodovaním o jeho žiadosti o finančné odškodnenie, ktorú si uplatnil 19. decembra 2006 v nadväznosti na tvrdenie, že jeho trest odňatia slobody bol vykonávaný nezákonne v II. nápravno výchovnej skupine, hoci správne mal byť vykonávaný v I. nápravno výchovnej skupine, pričom tento stav trval sedem mesiacov.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) bodu 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení zákona č. 215/2007 Z. z. (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“) vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu a) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

1. škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadost“⁶⁶) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11, t. j. v prípade sťažovateľa s ministerstvom spravodlivosti.

Podľa § 15 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

Sťažovateľ priložil k svojej sťažnosti prípis ministerstva spravodlivosti, sekcie trestného práva č. 10 153/06-61/D/526 z 3. decembra 2007, v ktorom sa uvádza:

„Sekcia trestného práva Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky potvrdzuje príjem Vášho podania, doručeného dňa 22. 11. 2007. Vzhľadom k tomu, že svojim obsahom podanie nepatrí do kompetencie sekcie trestného práva, bolo podanie v kópii odstúpené

- sekcii rozvoja, ekonomiky a správy a ministerstva spravodlivosti

- odboru rehabilitácií a odškodňovania ministerstva spravodlivosti.

Pre budúcnosť Vám odporúčam korešpondovať priamo s týmito útvarmi ministerstva spravodlivosti.“

Z uvedeného vyplýva, že ministerstvo spravodlivosti o žiadosti sťažovateľa o finančné odškodnenie z 19. decembra 2006 ešte nerozhodlo, pričom jeho sekcia trestného práva v súlade s citovaným § 15 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. odstúpila podanie sťažovateľa príslušným útvarom tohto ministerstva a poučila ho, aby v ďalšom komunikoval s týmito útvarmi.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. ak príslušný orgán (v prípade sťažovateľa ministerstvo spravodlivosti; pozn.) neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do

šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Z citovaného § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. vyplýva, že proti postupu ministerstva spravodlivosti má sťažovateľ opravný prostriedok, o ktorom je oprávnený rozhodnúť miestne príslušný všeobecný súd.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných súdov je ústavou založená primárne („ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) a právomoc ústavného súdu len subsidiárne.

Skutočnosť, že v danom prípade je o opravnom prostriedku sťažovateľa proti postupu ministerstva spravodlivosti súvisiacom s rozhodovaním o jeho žiadosti o finančné odškodnenie z 19. decembra 2006 oprávnený rozhodnúť miestne príslušný všeobecný súd, vylučuje právomoc ústavného súdu, a preto ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok svojej právomoci.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. januára 2008